

[Flygaard]

der vel også logisk af dette, at man heller ikke kan bebrejde ministeren, at han ikke har fremsendt disse oplysninger, så meget mindre som ingen minister jo kan overkomme at læse alle de skrivelser igennem, der kommer til det pågældende ministerium. Ministeren må støtte sig på sine embedsmænd, og det har også andre ministre gjort, også ministre fra andre partier.

Da det så endelig bliver aktuelt, kommer beregningerne selvfølgelig frem, men jeg må sandt for dyden nok sige, at jeg er helt enig i de betragtninger, den socialdemokratiske ordfører fremførte med hensyn til værdien af de angivne priselasticiteter: de hviler på et så usikkert grundlag, at de i den foreliggende situation ikke kan bruges til noget, for det forudsætter faktisk, at alt andet er lige, bortset fra ændringer i pris og mængde, og denne forudsætning er i hvert fald ikke under nogen omstændigheder opfyldt.

I udvalget har det været et yndet emne at tage op, at man sandelig ikke skulle have ministeren til at sidde og sortere, hvilke skrivelser og andet der skulle over til skatte- og afgiftsudvalget. Jeg vil som medlem af skatte- og afgiftsudvalget – og det gælder formentlig også en række andre udvalg – i meget høj grad frabede mig at få tilsendt sådanne bjerge af papirer i skatte- og afgiftsudvalget. Resultatet ville nok blive, at effektiviteten med hensyn til læsningen af disse papirer ville falde i takt med den mængde papirer, som man rent faktisk fik sendt over i udvalget.

Man kan selvfølgelig sige, at et sådant synspunkt i høj grad er udtryk for et papir-nusserisynspunkt, men når man i tillægsbetænkningen kan se, at et enkelt parti, nemlig fremskridtspartiet, svinger sig op til at tale om, at dette her kan få konsekvenser for ministeren, at der kan blive tale om en rigsretsbehandling, synes jeg nok, vi er langt ude i det parodiske. Jeg synes, det er helt urimeligt at give sagen sådanne forvredne proportioner.

Til slut skal jeg blot sige til hr. Glistrup, at jeg deltog i skatte- og afgiftsudvalgets møder om fredagen indtil det sidste møde, som man måtte formode blev af rent formel karakter, så den forsømmelighed, der har været udvist fra retsforbundets side, har klart været til at overse. Jeg må også kritisere, at det ikke accepteres, at man på et tidspunkt, hvor situati-

onen rent faktisk er afklaret, giver udvalgsformanden meddelelse om, hvilken stilling man indtager, så det kan indgå i den faktiske afgørelse i udvalget. Det synes jeg er meget usmidigt, men det må vi så tage til efterretning.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

I Aarhus Stiftstidende for den 26. april 1980 står følgende at læse:

»Formanden for folketingets skatteudvalg, Bernhard Tastesen, mener, at henvendelsen fra EF-Kommissionen var bestilt arbejde. Det er ren obstruktion, siger han.«

Heri ligger ikke alene en anklage imod et eller flere partier i denne sal, der ligger også en anklage imod EF-Kommissionen.

Jeg vil bede formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg komme på denne talerstol og bevise sin påstand.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg troede egentlig, at hr. Gammelgaard kun var ekspert i at fremsætte anklager, men nu kan jeg forstå, at han også føler sig berørt af dem.

Jeg skal i øvrigt forsøge at koncentrere mine bemærkninger her om de ændringsforslag, der er stillet af det konservative folkeparti og centrum-demokraterne og støttet af fremskridtspartiet. Vi slipper jo nok ikke med denne ene omgang, men skal have en efterfølgende omgang, og dér kan jeg knytte nogle kommentarer til andre af de bemærkninger, der er faldet fra ordførernes side.

Under anden behandling af lovforslaget sidste tirsdag tilbageviste jeg de ændringsforslag, det konservative folkeparti har stillet, idet jeg påpegede, at der herved ville fremkomme et provenutab, og jeg henviser her til mit svar på udvalgets spørgsmål 4. Jeg påviste også over for hr. Gammelgaard, at denne sats ikke ville få grænsehandelen til at vende, af den simple grund, at spiritus kun i et meget beskedent omfang indgår i grænsehandelen. Jeg påpegede endvidere, at der fortsat vil være en betydelig afstand mellem afgifterne på de to sider af grænsen.

Hr. Gammelgaards begrundelse for sit forslag blev således pillet fra hinanden, men i stedet for at drage den naturlige konsekvens heraf har hr. Gammelgaard nu kritikløst hen-